

Archeologienota Oostende Marie Curielaan

Programma van Maatregelen

Bert ACKE en Maarten BRACKE

11-7-2017

1. Gemotiveerd advies

De archeologienota kadert in het Onroerenderfgoeddecreet van 12 juli 2013. Naar aanleiding van een geplande aanvraag voor een stedenbouwkundige vergunning te Oostende Marie Curielaan, gelegen buiten woon- en of recreatiegebied, waarbij de totale oppervlakte van de bodemingreep 5000m² of meer bedraagt en de initiatiefnemer een privaatrechterlijk persoon is, dient de initiatiefnemer een archeologienota toe te voegen aan de vergunningsaanvraag. De archeologienota dient opgemaakt te worden onder supervisie van een erkend archeoloog.

Het plangebied is 40 192m² groot en maakt deel uit van een groter perceel van 22,1 hectare. De site is onbebouwd en braakliggend, en gelegen in het havengebied van Oostende, net ten noorden van het kanaal Oostende-Brugge-Gent (aangelegd begin 17de eeuw). De havenindustrie en het optrekken van loodsen en bedrijven is op deze locatie nog in volle ontwikkeling. De site bevindt zich ten zuiden en ten oosten van de Marie Curielaan. Ten oosten van het plangebied is op hetzelfde perceel reeds een loods aanwezig. Op het terrein zullen diverse industriële gebouwen worden ingeplant (zie plannen in bijlage): diverse hallen aan de ene zijde, en een kantoorgebouw, kuipen en een tankenpark aan de andere zijde. Centraal komt een gracht/wadi te liggen.

Het terrein is begin 21ste eeuw met 2 à 3 meter opgehoogd, waardoor de oorspronkelijke bodem (die bovenaan bestaat uit een dik kleipakket) begraven is geraakt. De werken zullen daardoor maar beperkt ingrijpen in de bodem tot op het niveau waarop eventuele archeologische niveaus bewaard zijn. Het gaat daarbij concreet om 2 verspreid liggende zones van 675 en 860m² die tot ca. 6 meter zullen worden uitgegraven. Hoewel het plangebied een zekere archeologische verwachting heeft, wordt een verder onderzoek van deze 2 eerder kleinere zones niet opportuun geacht. De archeologische verwachting betreft voornamelijk landelijke activiteit en eventueel bewoning uit de Romeinse periode en de middeleeuwen die het best kan geëvalueerd worden binnen een breed ruimtelijk kader aangezien dergelijke sites doorgaans gepaard gaan met een kernzone waarrond zich perifere activiteitszones bevonden. De kleine oppervlakte van beide deelzones in acht genomen, lijkt een verder archeologisch vooronderzoek van het plangebied niet aan te raden. Als er een site aanwezig zou zijn, dan zou deze maar deels worden aangesneden en zou het onderzoek ervan meer vragen oproepen dan beantwoorden. De kosten-baten analyse zou in dit geval negatief uitdraaien. Om die reden wordt er, ondanks het eventuele (zij het eerder beperkte) archeologische potentieel, geen verder onderzoek geadviseerd. **Verder onderzoek van het terrein in het kader van de toekomstige werken zal met aantoonbare zekerheid niet leiden tot nuttige kenniswinst.**